

Име, презиме, фамилия:	Димитър Димитров Нейков
Имейл:	dgkn@abv.bg
Населено място:	Гр. София
Училище:	ЧСОУ „Българско школо“
Заглавие на тема:	Вече трети ден подред е събота и...

*** Започнете разработката си на 2-ра страница на документа.**

Вече трети ден подред е събота и...

Вече трети ден подред е събота и въпреки това всички са в училището... Би трябвало да са във вечна ваканция, но НЕ! Директорът взе решение да се учи без почивка, докато не дойде неделята. На Сашо това му се струваше прекалено. Той беше ученик в пети клас. Нисък, слаб и с кръгли очила, зад които надничаха големи, палави очи. Не обичаше часовете по математика. Беше си намерил много удобно място на последния чин, зад гърба на Големия Марио. Учителката не можеше да го вижда там. Не виждаше тетрадката, в която вместо геометрични фигури се бяха появили фентъзи герои. Не виждаше отнесения му поглед, когато обясняваше формулата за лице на кръг. Това местенце го спаси от зоркия ѝ поглед за цели две поредни съботи.

Но дойде страшният ден за изпитване – третата събота! Сашо, разбира се, нищо не знаеше за лицето на кръга. Според него то можеше да бъде или усмихнато, или намръщено. Но тази логика въобще не допадна на госпожата. Нещо повече: толкова я вбеси, че го заведе при директора и му написа огромна двойка в бележника.

За оставащата част от деня Сашо беше преместен на първия чин, точно пред госпожата. Беше сам на чина. Учителката отново започна да обяснява формулата за лице на кръг. Но Сашо, въпреки че полагаше огромни усилия да я слуша, усети нещо много необичайно.

Настана пълна тишина. Изведнъж стаята се изпълни със синкава светлина. Всички кръгове от дъската изчезнаха. Огледа се и видя, че се намира на напълно непознато място, и самият той не знаеше как се е озовал там. И колко странно! Всичко наоколо беше квадратно!!! Квадратни дървета с квадратни ябълки. Квадратна църква с квадратна камбана. Хора с квадратни глави карат велосипеди с квадратни гуми?!?! А как успяват да го направят – ами мноооого трудно.

Сашо се огледа, видя будка с надпис Information и попита:

– Извинете, къде се намирам?

Любезна дама с квадратни очила, която го гледаше изумена, му отговори:

– Добре дошъл в Квадратното царство! Мога ли да бъда полезна?

Сашо се замисли и отговори:

- Така като гледам, по-скоро аз мога бъда полезен...
- Ха! И как по-точно такъв безформен хлапак може да бъде полезен в Царството на идеалните форми?! – надменно попита тя.
- Ами на първо време бих предложил велосипедите да бъдат с кръгли колела, а не с квадратни – смутено отговори Сашо.
- И що за чудо е това кръгло колело и каква е ползата от него?! – не спираше с презрителните реплики дамата.

Сашо се опита да ѝ обясни какво представлява кръгът и колко по-удобно и лесно ще бъде да се използва за велосипед. Дамата се замисли над неговите думи. Въпреки че ѝ звучаха невероятно, все пак реши да го заведе при главния инженер на царя. Главният инженер свика всички придворни инженери и Сашо обясни пред цялата Царска инженерна компания що е то кръг и каква е ползата от него. Започна усилено обсъждане. Белобрадите инженери не искаха и да чуят за тази нова, неизпитана форма. Безбрадите инженери настояваха да се направят опити. Но всички се обединиха около един основен проблем. КАК ЩЕ РАЗБЕРАТ КАКВА Е ПЛОЩТА НА ПРОКЛЕТИЯ КРЪГ?!?! Обсъждането се превърна в караница. Тогава главният инженер на царя вдигна ръка и всички замълчаха почтително. Показа чертеж, който беше направил, докато другите спореха, и каза важно: „Пи ер на квадрат“. Сашо се ужаси и си помисли: „Какво ли е направил Пиер, че ще го правят на квадрат.... и как ли ще го направят на квадрат....“. И все такива ужасни мисли препускаха из главата му. И не спираше да кънти в ума му страшната присъда: „Пиер на квадрат! Пиер на квадрат! Пиер на квадрат!“.

В този миг чу познат глас, като че ли в далечината:

- Сашо, ще можеш ли да кажеш на класа формулата за лице на кръг?

Сашо се стресна и от устата му неволно се отрониха последните думи, които чу от главния инженер на царя:

- „Пи ер на квадрат“ ...
- Браво, Сашко, получаваш шестица!
- ...Учителката си мислеше: „Явно новата съботна учебна програма е „вълшебна“, кара и най-слабите ученици да внимават и да учат!“.
- ...Сашо си мислеше: „Тази съботна програма не е толкова зле... Заведе ме на чудно пътешествие, а на всичкото отгоре – и шестица по математика!“.